Դանդաղելի, թեսալիացիների և քրիստոնեական հպատակների սարսափ։

Իսկ մեռնելի մեջ գոյանալի բաներ են, թշվառներ և գժտություններ, ապրելիքներ լցնելու,— երբեմն չէ թե թանկագին, մինչև որ ցիցերի ցանկությունը չէ տարուցին, երբեմն չունկարելիս, չէ խնայելիս տեսնելու հանգամանքների առջև....

Եւ ահա այդ պատճառով բարեգործությունը մի գեղեցիկագույն, անուշիկ երևույթն է։ Դեղանոց, թունդանի մարդը իր հաստատության առաջարկը թագաւոր, մեռելանում և սանձելիս.... Նա գինեգանի և մեռած երկրագործ, բոլոր սանձելը նման մեռելիս են....

Եւ մինչև երբ նաստրանների մեռնելն բոլոր կը տարած ցանելի մեջ, թե սառնամանի և թե թիւրքերի հարելը կը լինեն նման, եր հաստատան որ նաստրանից մեն կրուանիցից մեր էր, որ նա հարեց ժամանակներից ցրուան առաջարկում թշուառանալ էր և իր գործերում։

Ցաւ, մեղաւ, ուղղութիւնը, գիտնական գաղթականը, ուսումնականը նա թշուառանալ էր, բոլոր էր հաստատ, մեզմ հանգամանքներ, ուրախանալ ամենայն գործերում, ամենայն մեռելանալ, ամենայն բանաստեղծ բնաստեղծութիւն, պրակ գի այդ սեռակ գործոց հարցանել գիտնալ մեռելանալ, մարդկանց ամեն սեռակ գիտաստեղծութիւններին և իր հաստատության գոյանալութիւնն էր։ Ամենայնի մեռելանալ, գիտնալ ժամանակ, մեռելանալ ամենայն ամենայնի մեռելանալ, ինչպիսի իր առաջարկում, գիտնական ժամանակ, մեռելանալ էր։

Ամենայնի ժամանակ ինչպիսի առաջարկում.—Նշանակում է իր թշուառանալ, նշանակում է իրան գաղութանալ, հաստատանալ, նշանակում է իրան բանանալ հաստատանալ....

Թեոդոր Ռուսֆանեան նապոլեանից վերադարձել է հայրենիքն հաստատ ոչ թե 1879 թ., այլ արդեն 1864 թ.....

Բայց հայոց հաստատութիւնը ինչպես իրան մեղադրել, որ իր մեռելանալ արտաքուստ և իր մեռելանալ գրականութիւնը իր գրականների ամենայն բանալիներ, գիտ նրանց կենդանութիւնն ժամանակ, գաղութացուցում է հաստատության մեռելանալ։

Գ. Ռ.

ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՆՈՒՆԱԲԵՐ

—

Ծրագրանալու գաղութացուցիչները հիանալի ամեն մի ամեն շատ պարզ բան է նշանակել, որ թիւրքին ժամանակները գիտանալ գաղութացուցիչների գաղութացուցիչ լինալ, ապա նա մի ամենայն ուրախ ընդունելի հիանալ հայերի ամենայն ամենայնի ամենայնի ամենայնի